

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 8. april 2010
Sagsnr.: 99

- ./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat til rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19. april 2010.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2.1. Kontoret for europapolitik og internationale relationer

Den 7. april 2010

FVM 747

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 19. april 2010

1. Kommissionens grøn bog: Reform af den fælles fiskeripolitik
- *Præsentation og udveksling af synspunkter*
KOM (2009) 163

Side 2

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

den 19. april 2010

1. Kommissionens grøn bog: Reform af den fælles fiskeripolitik

KOM (2009) 163

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2009. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har den 22. april 2009 fremlagt en grøn bog om reformen af den fælles fiskeripolitik. Grønbogen var i offentlig høring indtil udgangen af 2009. Grønbogen er udformet som et debatoplæg indeholdende en række spørgsmål til alle interessenter bredt omhandlende alle væsentlige elementer i den fælles fiskeripolitik med henblik på at få kortlagt ønskerne til udformningen af den fælles fiskeripolitik efter 2012. Kommissionen forventes på rådsmødet at fremlægge et sammendrag af hørings svarene i forbindelse med høringen om Kommissionens grøn bog.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2009) 163 af 22. april 2009 fremlagt en grøn bog om reform af den fælles fiskeripolitik. Grønbogen er oversendt til Rådet den 22. april 2009 i en dansk sprogudgave.

Der forventes en reform af den fælles fiskeripolitik i 2012. Grønbogen var i offentlig høring indtil udgangen af 2009. Kommissionen forventes på rådsmødet at fremlægge et sammendrag af hørings svarene i forbindelse med høringen om Kommissionens grøn bog.

Grønbogen er sat på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19. april 2010 med henblik på drøftelse.

Nærhedsprincippet

Der er tale om en grøn bog og ikke om forslag til egentlige retsakter. På denne baggrund er spørgsmålet om nærhedsprincippet ikke relevant.

Formål og indhold

Grønbogen er udformet som et debatoplæg indeholdende en række spørgsmål til alle interessenter bredt omhandlende alle væsentlige elementer i den fælles fiskeripolitik med henblik på at få kortlagt ønskerne til udformningen af den fælles fiskeripolitik efter 2012.

Kommissionen opregner i grøn bogen de fem væsentligste faktorer, som efter dens opfattelse er hovedårsagerne til, at 2002-reformen ikke har opfyldt sine mål:

- Et dybt forankret flådeoverkapacitetsproblem
- Upræcise politikmål, der resulterer i utilstrækkelige retningslinjer for beslutninger og gennemførelsen af sådanne
- Et beslutningssystem, der tilgodeser kortsigtede løsninger
- Et regelsæt, der ikke lægger nok ansvar over på fiskerierhvervet

- Manglende politisk vilje til at sørge for, at regelsættet overholdes, og dårlig overholdelse af regelsættet fra fiskerierhvervets side.

Kommissionen fokuserer på, hvordan problemerne på disse fem områder afhjælpes:

1. Afhjælpning af det dybt forankrede flådeoverkapacitetsproblem

Kommissionen anser det for en afgørende forudsætning, at en fremtidig fælles fiskeripolitik må have indbygget mekanismer til sikring af, at størrelsen af europæiske fiskeflåder tilpasses og forbliver i overensstemmelse med de tilstedeværende fiskebestande.

Det er Kommissionens vurdering, at permanent støtte til ophugning ikke effektivt reducerer kapaciteten, idet aktørerne allerede indregner ophugningspræmien i fremtidige investeringsbeslutninger. Éngangsophugningsordninger anses for sandsynligvis at være mere effektive. Desuden nævnes det, at anvendelse af markedsinstrumenter såsom overdragelige fiskerirettigheder kan vise sig at være en mere effektiv og billigere måde at reducere overkapaciteten på, hvor fiskerierhvervet samtidig er tvunget til at tage større ansvar.

2. Præcisering af de politiske mål

Målet for den fælles fiskeripolitik i dag er at sikre, ”at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssig og socialt bæredygtig måde”, uden at de pågældende mål er prioriterede. Kommissionen lægger afgørende vægt på, at det fremover kommer til at stå klart, at miljømæssig bæredygtighed er den grundlæggende præmis for den økonomiske og sociale fremtid for europæisk fiskeri.

3. Centrering af beslutningsprocessen om langsigtede grundprincipper

Kommissionen finder behov for en væsentlig strukturel ændring af den hidtidige beslutningsprocedure inden for fiskeripolitikken med henvisning til, at der i dag stort set ikke skelnes mellem politik og implementering i beslutningsproceduren – næsten alle beslutninger tages af Rådet på højeste politiske niveau. Dette har efter Kommissionens opfattelse indebåret en fokus på kortsigtede løsninger. Rådet bør efter Kommissionens opfattelse fremover fokusere på fastlæggelse af de overordnede politiske rammer.

Som en løsningsmodel foreslår Kommissionen at delegerer mere detaljeret forvaltning til Kommissionen gennem komitologiprocedure. En anden løsningsmodel kunne ifølge Kommissionen være at anvende specifikke regionale forvaltningsløsninger, som gennemføres af medlemsstaterne efter EU-forskrifterne og under EU-kontrol.

Der er ifølge Kommissionen også behov for at vurdere den rolle, som rådgivende strukturer, såsom Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA) og de regionale rådgivende råd (RAC'er), kommer til at spille inden for de nye strukturer. Det understreges, at politikbeslutninger under alle omstændigheder forbliver EU-institutionernes og medlemsstaternes ansvar.

4. Tilskyndelse af fiskerierhvervet til at tage større ansvar for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik

Kommissionen fokuserer på mulighederne for at overlade mere ansvar til erhvervet og samtidig se på mulighederne for at give erhvervet flere rettigheder. Erhvervet kan få mere ansvar gennem selvforvaltning. Resultatbaseret forvaltning - hvor der fokuseres på at fastsætte regler, der angiver de mål, der skal opnås, uden specifikt at angive midlerne hertil - kan være et skridt i denne retning. Det vil i så fald være op til erhvervet at træffe beslutning om, hvilke midler, det vil anvende for at nå målene, og at bevise, at det handler ansvarligt (en form for omvendt bevisbyrde). Ved gennemførelsen af en resultatbaseret forvaltning skal der tages hensyn til, om indsatsen står i forhold til udbyttet, og følgerne for bevarelse af et konkurrencedygtigt fiskerierhverv. Som eksempel kan nævnes forsøg med fuld fangstdokumentation. Kommissionen understreger, at det er en forudsætning for at give fiskerierhvervet et større ansvar, at EU udvikler og gennemfører sikkerhedsmekanismer.

I forbindelse med en fælles fiskeripolitik, som giver fangstsektoren flere rettigheder og fjerner byrden ved mikroforvaltning fra erhvervet, vil det være relevant at tage fat på spørgsmålet om at dele omkostningerne ved fiskeriforvaltning.

Rettigheder, ansvarlighed og ansvarligholdelse bør ifølge Kommissionen gå hånd i hånd: Adgang til fiskebestandene bør gives til de fiskere, som varetager deres ansvar på en redelig og effektiv måde.

5. En kultur med ringe overholdelse af reglerne - udvikling af en "culture of compliance"

Kommissionen henviser til Revisionsrettens særberetning fra november 2007 om fiskerikontrol¹, hvori det er vurderet, at fiskerikontrollen generelt har været for svag, at sanktioner ikke har været tilstrækkeligt afskrækkende, og at der ikke har været tilstrækkeligt hyppige inspektioner til at opfordre til regeloverholdelse. Ud over overfiskeri har dette ifølge Kommissionen blandt andet ført til en opfattelse af, at håndhævelse ikke er gennemført overalt på en ensartet måde. Med henblik på at løse disse problemer fremlagde Kommissionen i efteråret 2008 forslag til ny kontrolforordning.

Andre elementer i grønbogen

Kommissionen berører en række andre fundamentale principper og væsentlige elementer i den fælles fiskeripolitik, herunder blandt andet følgende:

Kommissionen anser det for meget vigtigt at sikre fremtiden for kystfiskeri, fiskeri af mindre omfang ("small-scale") og rekreativt fiskeri ved siden af større erhvervsfiskeri. Det vil eventuelt blive overvejet at etablere forskelligartede forvaltningssystemer for henholdsvis større flåder og mindre flåder i kystsamfund, herunder også i relation til støttemuligheder.

Kommissionen peger på, at en fremtidig fælles fiskeripolitik skal sikre, at discard ophører. Samtidig lægger Kommissionen vægt på yderligere udvikling af langsigtede planer for alle europæiske fiskerier og at sikre overholdelsen af princippet om det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY = Maximum Sustainable Yield)², herunder sikre dets implementering også i blandede fiskerier.

¹ Særberetning nr. 7/2007 om de kontrol-, inspektions- og sanktionssystemer, der skal sikre, at reglerne om bevarelse af Fællesskabets fiskeressourcer overholdes, med Kommissionens svar.

² Det maksimalt bæredygtige udbytte defineres som det maksimumudbytte, der årligt kan fiskes af en bestand uden at svække bestandens reproduktionskapacitet.

Kommissionen ønsker, at den fortsatte anvendelse af princippet om relativ stabilitet overvejes blandt andet som følge af, at relativ stabilitet reducerer fleksibiliteten i fiskerisektoren og bidrager til discard.

Med hensyn til 12-sømileregimet (dvs. adgangen til at reservere fiskeri inden for 12 sømil til egen national flåde, bortset fra særlige adgangsrettigheder for andre flåder baseret på historiske fiskerimønstre) er vurderingen, at regimet generelt har fungeret godt, og at det endda kunne styrkes yderligere, hvis der udvikles et særligt regime for kystfiskeri i mindre omfang.

I relation til handel og marked ønsker Kommissionen at drøfte en ny fælles markedsordning uden direkte prisstøtte, hvor der lægges større vægt på at forbedre måden, hvorpå producenterne organiserer sig. Foruden en eventuel styrkelse af fiskeriforvaltningens beføjelser kunne producentorganisationerne ifølge Kommissionen spille en større rolle i markedsføringen af deres produkter. Det er Kommissionens vurdering, at en strategi med "afsætningsorienteret fiskeri" og fokus på kvalitet i sidste ende kan føre til, at producenterne opnår en bedre pris for deres fangster.

Kommissionen fokuserer også på integrationen af den fælles fiskeripolitik i en bredere havpolitisk sammenhæng, herunder sammenhængen mellem fiskerisektoren og andre maritime sektorer og behovet for at fortsætte udviklingen af en integreret tilgang med henblik på en sammenhængende politik. Kommissionen henviser i den forbindelse til, at der gennemføres en økosystemtilgang til forvaltning af havet, der dækker alle sektorer, inden for rammerne af havstrategirammedirektivet, herunder at den fremtidige fælles fiskeripolitik må udformes, så den tilvejebringer de rette instrumenter til at støtte en sådan økosystemtilgang. Endvidere fremhæver Kommissionen, at fysisk planlægning af havområder udgør et væsentligt element af den integrerede EU-havpolitik (den maritime politik).

Væsentlige udfordringer som klimaændringer, forureningspolitik og energieffektivitet må forventes at skulle indgå i overvejelserne om en fremtidig fælles fiskeripolitik.

Tilsvarende understreger Kommissionen behovet for, at fremtidig forskning i forhold til den fælles fiskeripolitik må tage højde for nye udfordringer, herunder at integrere fiskeripolitikken med andre maritime emner - især miljø, økosystemtilgang og klimaændringer - og yderligere at udvikle politik- og styringsinstrumenter.

Kommissionen finder også behov for, at der i en ny fælles fiskeripolitik bliver et meget tættere bånd mellem offentlig støtte (især fra Den Europæiske Fiskerifond (EFF)) og politikens mål, således at den kommende reform sikrer, at finansiel støtte rettes mod løsning af erhvervets strukturelle problemer, idet man samtidig sikrer sig mod enhver uønsket sideeffekt af reformen.

Endvidere ønsker Kommissionen at drøfte de eksterne relationer. Det gælder både for så vidt angår EU's rolle i internationale fora og regionale fiskeriorganisationer samt bilaterale fiskeripartnerskabsaftaler. Kommissionen ser et behov for at overveje den nuværende struktur i bilaterale fiskeriforhold og undersøge eventuelle alternative arrangementer, som bedre kan imødekomme industriens og tredjelandenes behov.

Endelig anses der at være behov for at diskutere akvakulturens rolle inden for en reformeret

fælles fiskeripolitik efter 2012.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om sagen, men Europa-Parlamentet har på eget initiativ den 25. februar 2010 vedtaget en beslutning om Kommissionens grønnebog.

Europa-Parlamentet finder overordnet, at den fælles fiskeripolitik ikke har levet op til sin grundlæggende målsætning. Europa-Parlamentet er af den opfattelse, at bevarelses- og forvaltningspolitikken har været den største fiasko i forbindelse med den fælles fiskeripolitik, og at det derfor er nødvendigt at fokusere på udformning af en ny model for bevarelse og forvaltning af fiskeriressourcerne. Man erklærer sig enig med Kommissionens grønnebog i, at økonomisk og social bæredygtighed kræver produktive fiskebestande og velfungerende havmiljøer, og at miljømæssig bæredygtighed derfor udgør en grundlæggende forudsætning for EU-fiskeriets økonomiske og sociale fremtid.

Europa-Parlamentet udtrykker tilfredshed med Kommissionens analyse af den nuværende fiskeripolitiks fem struktur mangler (overkapacitet, upræcise politikmål, beslutninger med fokus på kortsigtede løsninger, manglende ansvarliggørelse af erhvervet samt manglende håndhævelse og overholdelse af regelsættet). Europa-Parlamentet er enig i, at de fem aspekter skal tillægges central betydning i reformen.

I relation til overkapacitet peger Europa-Parlamentet på vigtigheden af at tilpasse fiskerflådens kapacitet til de disponible ressourcer. Det understreges, at Kommissionen og medlemsstaterne bør sætte tal på den faktiske overskydende kapacitet og identificere de flåder, der er for store i forhold til deres nuværende fiskerimuligheder.

Med hensyn til politikformulering og mål mener Europa-Parlamentet, at mens de langsigtede strategiske mål kan udformes på EU-plan, så bør det reelle ansvar for udvikling og gennemførelse af de enkelte forvaltningsplaner overdrages til medlemsstaterne og regionale organer, hvor EU-institutionerne kan spille en rolle med henblik på at sikre, at de centrale målsætninger opfyldes.

Europa-Parlamentet støtter, at sektoren gives større ansvar gennem tilvejebringelse af gunstige betingelser for god fiskeripraksis. Endvidere går Europa-Parlamentet ind for, at de regionale rådgivende råd (RAC'er) samt andre berørte parter bør spille en mere aktiv rolle både under og efter reformprocessen i forbindelse med den fælles fiskeripolitik.

Europa-Parlamentet finder ligeledes, at kontrolpolitikken under den fælles fiskeripolitik bør karakteriseres af en mere direkte kontrol fra Kommissionens side via en maksimal udnyttelse af de muligheder, som etableringen af Fiskerikontrolagenturet frembyder.

Kommissionen opfordres til gennem den fremtidige politik at sikre den fornødne beskyttelse og hensyn til fiskeri i mindre skala/kystfiskeriet, og man henstiller til Kommissionen at arbejde for en særskilt forvaltningsmodel for dette segment af den europæiske fiskeriflåde, hvor EU-institutionerne fastsætter de overordnede mål, som medlemsstaterne skal nå i henhold til deres egne strategier.

Europa-Parlamentet efterlyser et forøget fokus på at nedbringe udsmid (discard), samt, såfremt det ikke via incitament er inden for en passende tidsramme er muligt at nedbringe udsmidet, at indføre et forbud.

Europa-Parlamentet finder endvidere, at en ny forvaltningsmodel skal tage udgangspunkt i den nuværende fordelingsordning baseret på princippet om relativ stabilitet, men Europa-Parlamentet ser gerne en evaluering af princippet.

Hvad angår 12 sømils-regimet, ses denne ordning efter Europa-Parlamentets opfattelse som en succes, der bør få permanent karakter.

Den fælles markedsordning for fiskerivarer bør ifølge Europa-Parlamentet gennemgå en hurtig og gennemgribende revision blandt andet med henblik på at fremme markedsføringen af fiskerivarerne og øge værditilvæksten.

Europa-Parlamentet påpeger behovet for at øge investeringerne i forskning og videnskab på området, herunder også til fremme af akvakultursektoren, og i sammenhæng hermed nødvendigheden af et øget budget for den fælles fiskeripolitik for den kommende periode 2014-2020.

Slutteligt fremfører Europa-Parlamentet vedrørende fiskeripartnerskabsaftaler, at nye fiskeriaftaler skal vurderes ud fra kriterier, der sikrer opnåelse af balance mellem økonomiske interesser og fremme af bæredygtigt fiskeri samt opretholdelse af menneskerettigheder og demokrati i overensstemmelse med EU's eksterne politik.

Det Økonomiske og Sociale udvalg har endnu ikke afgivet udtalelse.

Konsekvenser

Kommissionens grønbog har i sig selv ingen lovgivningsmæssige, statsfinansielle, administrative eller samfundsøkonomiske konsekvenser. En efterfølgende lovgivning og udmøntning af denne kan have økonomiske konsekvenser.

Høring

Grønbogen har været i skriftlig høring og også drøftet på møder i §5-udvalget (fiskeri), senest den 5. april 2010 samt i et underudvalg under §5-udvalget (fiskeri), som beskæftiger sig med reformen.

Danmarks Fiskeriforening finder, at det er vigtigt, at det indgår som et element i drøftelserne af en reform, at der sikres en god økonomi i fiskeriet. Endvidere fremfører foreningen, at der i grønbogen er fokus på problemet med overkapacitet i flåden, og at man må være opmærksom på, at dette ikke er et problem i det danske fiskeri, og der derfor må sikres løsninger, for eksempel i forbindelse med støtteordninger, som også vil være til gavn for dansk fiskeri for eksempel udvikling af redskaber og fisker-forsker samarbejde. Endelig nævnes vigtigheden af en forbedret kvotefleksibilitetsordning.

Danmarks Fiskeriforening anfører, at der er en lang række emner, som bør indgå i en revision af den fælles fiskeripolitik i 2012, herunder beslutningsprocessen, inddragelse af interessenterne, for-

holdet mellem den fælles fiskeripolitik og en integreret maritim politik, ressourcepolitikken (datagrundlag, adgangsregimet, relativ stabilitet, TAC/kvoter og indsatsregulering samt tekniske regler), flådepolitikken, strukturstøtte, markedspolitikken og akvakultur. Foreningen understreger også vigtigheden af, at fiskeriet betragtes som et legalt, økonomisk erhverv, som skal betragtes på lige fod med andre udnyttelsesformål og beskyttelsesformål i relation til havområderne.

Danmarks Fiskeriforening påpeger endvidere, at man støtter Fødevarerministeriets bestræbelser på at skabe en solid platform i form af en sammenhængende fiskeripolitik og sunde bestande, idet alle aspekter af den fælles fiskeripolitik må inddrages.

Med hensyn til kvoter/indsatsregulering gentager Danmarks Fiskeriforening sin opfattelse af, at et system med TAC/kvoter og samtidig indsatsregulering i form af havdage/kW-dage m.v. ikke harmonerer, og at forvaltningsmodellen derfor skal revurderes, når torskebestanden er genoprettet.

Med hensyn til discard/uønskede bifangster anfører Danmarks Fiskeriforening, at man overordnet støtter Fødevarerministeriets anbefalinger om discard i Fødevarerministeriets rapport om ny europæisk fiskeripolitik. Det nævnes, at danske fiskere har været involveret i en lang række projekter om mere selektive redskaber, og det understreges, at såfremt selektive redskaber indføres som generelt krav i EU's tekniske regler, skal det før indførelsen sikres, at den fornødne dokumentation af effekten er til stede.

For så vidt angår kontrol, sporbarhed og dokumentation bemærker Danmarks Fiskeriforening, at danske fiskere er aktive med hensyn til udvikling af sporbarhed og dokumentation, ikke for at tilfredsstille kontrolhensyn, men af hensyn til markedsadgang og dermed pris. At der er en sidegevinst i form af kontrol, er ifølge organisationen positivt set med samfundets øjne.

I relation til spørgsmålet om eventuelle nye systemer, for eksempel overgang til fangstkvoter som foreslået af Fødevarerministeriet, fremfører Danmarks Fiskeriforening blandt andet, at organisationen er villig til at deltage i den mulige udformning af nye systemer i forskning og forsøg, men at det må ske med det mål for øje, at der ikke blot i sidste ende sker en omfordeling af rettigheder (kvoter, indsats) mellem danske fiskere, men en ekstra tildeling af rettigheder til Danmark som følge af opfyldelse af kravene til den fremtidige fiskeripolitik.

Danmarks Fiskeriforening finder, at reguleringen af kystfiskerflåderne bør være et nationalt anliggende, ligesom man har tilkendegivet at man gerne ser den nuværende markedsordning på fællesmarkedet opretholdt, men med et styrket fokus på at understøtte værditilvæksten i sektoren. Man bemærker endvidere, at fraværet af en markedsordning med mulighed for udtag på baggrund af mindstepris, vil kunne underminere auktionssystemet.

I relation til regionalisering udtrykker Danmarks Fiskeriforening tilslutning til en vis grad af regionalisering hvad angår forvaltningen af politikken, under hensyn til de forskellige regioner og tilknyttede fiskeriers forskellige karakteristika. Man ønsker endvidere, at erhvervet er direkte repræsenteret i disse regionale komiteer.

Danish Seafood Association påpeger, at en fortsat liberalisering af handelspolitikken er vigtig for forarbejdningsindustrien, idet denne er ganske afhængig af import af fiskevarer.

Greenpeace bemærker, at det er af væsentligste betydning at sikre sunde økosystemer. I lyset af problemerne med overkapacitet i flåden på EU-niveau er det helt nødvendigt, at der blev afsat midler til flådereduktion, uanset at det ikke kunne betegnes som et væsentligt problem i den danske flåde. Greenpeace finder, at man fra dansk side bør have større fokus på denne sag med henblik på at sikre en løsning af EU's problem på dette område. Greenpeace finder endvidere, at det er vigtigt at sikre valide opgørelser af kapacitet i medlemslandenes flåder i forhold til fiskeressourcerne.

Greenpeace finder også behov for, at medlemsstaterne får mulighed for at implementere beslutninger med henblik på at forbedre miljøet i egne farvande som nationale foranstaltninger. Greenpeace tilkendegiver desuden, at man ønsker en kapacitetsreduktion på 50 % på en periode over 5 år fra 1. januar 2013, idet det dog præciseres, at dette er et samlet mål på EU-plan, og ikke er et specifikt mål de enkelte medlemsstater, idet problemet ikke er lige stort alle steder.

Greenpeace finder, at der bør foretages fuld miljøkonsekvensvurderinger af de enkelte fiskerier, samt at kvoterne skal fastlægges helt i tråd med den videnskabelige rådgivning. Endelig understreger Greenpeace, at det er vigtigt, at medlemsstaterne selv har mulighed for at gribe ind i relation til målsætningerne i habitatdirektivet og havstrategidirektivet frem for, at regulering sker på EU-niveau.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation bemærker, at det ikke er retvisende alene at måle kapacitet ved tonnage, særligt inden for den pelagiske sektor, idet det af flere årsager, herunder kvalitetshensyn, kan være hensigtsmæssigt at anvende større fartøjer. Man påpeger endvidere, at fokus bør rettes mod at sikre overholdelse af reglerne, idet der ikke ses behov for at have kapacitetsregler, hvis medlemsstaters tildelte kvoter overholdes. Således finder organisationen, at man fra dansk side ikke behøver at problematisere, at andre medlemsstater eventuelt vælger at bevare en for stor fiskeriflåde, der dermed får en dårlig økonomi.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens grønbog velkommen, idet man ser frem til en kommende bred debat af alle aspekter af en fremtidig fælles fiskeripolitik. Regeringen ønsker blandt andet, at en fremtidig fiskeripolitik løser problemer med discard, at TAC/kvotesystemet med henblik herpå ændres, så "landingskvoter" erstattes af "fangstkvoter", at fiskeriet bliver mere selektivt, og at reglerne bliver enkle og omkostningseffektive. Regeringen støtter integration af den fælles fiskeripolitik i en bredere havpolitisk sammenhæng.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne hilser det generelt velkomment, at der nu iværksættes en bred debat om den kommende reform af den fælles fiskeripolitik. Der er bred enighed om, at politikken på en lang række punkter skal reformeres, og særligt er fokus på at sikre en mere enkel og effektivt fungerende fælles fiskeripolitik. Ligeledes tilkendegiver de fleste medlemslande, at der er behov for at tilpasse beslutningsstrukturerne omkring den fælles fiskeripolitik, således at fokus på højeste politiske niveau (Rådet og Europa-Parlamentet) rettes mod strategi og langsigtede mål for forvaltningen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat om Kommissionens grøn bog til Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2009.

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. maj 2009 forud for Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. maj 2009, jf. samlenotat oversendt den 12. maj 2009.

Sagen har på grundlag af foreløbige forventninger til grøn bogen været forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. april 2009 forud for Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 23.-24. april 2009, jf. samlenotat oversendt den 3. april 2009.

Fødevarerministeriets rapport om en ny europæisk fiskeripolitik blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. december 2008 og teknisk gennemgang heraf blev afholdt den 9. december 2008.

Regeringens høringssvar til Kommissionen på Kommissionens grøn bog blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. december 2009.

Rapporten, høringssvaret og notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.